

30.
Poštarna plaćena u gotovu

God. III.

Šibenik, 21. kolovoza 1932.

Br. 31.

Cijena 50 para

Godišnja preplata Din 30.—
za Inozemstvo dvostruko.

Adresa Uredništva i
Uprave: Šibenik, p. p. 17.

"Katolik" izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
Sveć. Joso Felicinović,
Šibenik ulica sv. Martina,

Štampa: Pučka Tiskara
(Braca Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vj-k. Matačić.

Oglasni po naročitoj tarifi.

Budimo apostoli!

Moderna poganska kse buica poplave hoće da nas ugući u svojim blatnim vodama materijalizma, sebičnosti i putenog uživanja. Ona hoće da sa nečudorednošću ruši obitelj, temelj društva, ona hoće da uništi sve tekovine kulture, sakupljene brižno od katol. Crkve kroz 20 vijekova. Blagoslovjeni zato da budu zadnji Pape koji su tako jako oživili vjerski i čudoredni duh kod vjernika, koji kroz katol. akciju zovu vjernike na križarsku vojnu za spasenje pojedinaca i naroda. Sve veći je broj duša koji iz protivničkog tabora traže Krista, tražu nauke istinske jer su sili i razočarani svijeta i njegovih nauka. I sva progona koja svako malo, sad ovamo, sad onamo u Evropi i po Americi kao i u Aziji uz nemiruju vjernike i oni donesaju mnogo dobra Crkvi, jer stvaraju zračajevne, izgradju apostole spremne i život da dadu za Kristove ideale i za njegovu Crkvu.

I kod nas, Bogu hvala, se radi. Ali po gradovima i po selima ima još mnogo, mnogo duša uspavanih, kukavica koje se boje vlastite sjene, i njih treba probuditi i njih treba oduševiti za dobru stvar, za Kristovo kraljevstvo na zemlji, za obnovljenje pojedinaca, obitelji i naroda u duhu E vangelja. Treba da povećamo broj apostola Kristovih ideala u našem hrvatskom narodu, da rušimo onaj pogubni duh indiferentizma i katolicizma bez djela i života što je kod nas uzdigao za dugo vladajuć liberalizam. Treba da budemo apostoli rječju i perm u narodu. Treba da vodimo ljudе do Crkve, do Euharistije glavnog vrela duhovnog života, treba da ih vodimo do naših katol. društava, da ih uputimo na našu štampu.

Budimo apostoli e da ostranimo sve one mane koje tište naš hrvatski narod. U duhu Pija XI., dovršimo onaj velebnii hram što je neumorni biskup dr Mahnlć počeo da gradi kod uspavanih Hrvata, u kojem hoćemo da samo vlada Krist i

njegov zakon mira, ljubavi i socijalne pravice, i za koji dnevno molimo: Oče naš, dodi Kraljevstvo tvoje.

Naš narod je još vjeran vjeri svojih otaca i to najbolje svjedoče, da drugo ne spominjem brojni euharistijski kongresi, ali bezvjerci sa sjevera, nečudoredni boljevici, apostate radi žena, psovači i drugi protivnici Boga i njegove Crkve, ne spavaju, oni svuda širu svoj otrov, da utrgnu naš narod onoj vjeri i onoj Crkvi koja nam je dala još prije tisuću godina veliku, potpunu kulturu vjersku i građansku. Treba da te svetinje odlučno branimo, treba da rušimo neprijateljske laži. Treba osvajati duše koje živu daleko od Spasitelja. Polje je rada, veliko zato treba da svi budemo apostoli, i da još drugih nademo. Krist to hoće i traži od nas! *Jože*

Što piše o Piju XI. jedan franc. list

„Teško će se naći pa na istim stolicama mogućnika ovoga svijeta, jednog vladara, svijesnog svog dostojaštva i svoje zadaće kao vrhovnog poglavara kat. crkve. Bilo da se radi o upravi njegove male države, ili o tisućama nadbiskupija i biskupija; bilo da upravlja Petrom novčićem ili da pretstvara zapletom i delikatnim međunarodnim pitanjima, Pijo XI. uzimaje za zadaću da sam sve lično ispita i da odluči zašto će kasnije sam odgovorati. Pijo XI. drži se nepomičan i čvrst na strmoj visini velike apostolske stolice“.

Ovako drugi narodi pišu i govore. Kako je kod nas? Ne samo da se mukom prelazi preko svih djela velikog Pija XI., već naša štampa dosta često i na laku ruku znade da neopravdano vrijeda i napada našeg sv. Oca.

Katolici dokle ćemo dozvoliti da nam protivnici vrijedaju ono što je kat. srcu najdraže t. j. srce zamjenika Isusova — sv. Oca?

No, neko će pitati: Zašto protivnici

najviše pucaju na srce sv. Oca. Lak je odgovor.

Lako se pobijedi vojska, samo ako se obračuna s vojskovodom. Zar je teško predobiti srce neiskusnog djeteta ako se utuče ljubav i štovanje prema ocu i majci? Želiš li ovce, udri pastira!

Čudne li stvari. S ovom sotonskom taktilom služe se neprijatelji od onog dana otkada je sv. crkva.

Ali nikada kao danas. Neke naše novine imaju program da izmišljaju laži i klevete protiv sv. Oca. Ipak, baš te novine neupućeni katolici najviše čitaju i svojim kat. parama uzdržavaju.

Katolici, hoćemo li ovako proslijediti? Slabo idemo. Kako ćemo svršiti?

Jedinstvo naroda u katolicizmu.

Veliki političari neprestano raspravljaju o miru i jedinstvu među narodima. Pravo jedinstvo naroda je u katolicizmu prihvaćenom i ispunjedanom od pojedinaca, obitelji i naroda.

Katolički znači „universalno“. „Jedno stado i jedan pastir“ u čitavom svijetu; ovo je osnova kraljevstva Kristova, svečano objavljena od samog Krista, prije smrti na križu „Jedno stado i jedan pastir“. Ovo je također sveti duhovni vez koji ima da sjedini veliku obitelj naroda i koji ne smije biti prekinut od nikakvih ljudskih sporoča i nespričljivih.

A što će nam pop!

Nije rijetka riječ među nama: Pa što će nam pop, ta mi ćemo sami do Boga bez ikakvog posrednika.

Ja vas pitam: A čemu učitelj, kad sami možemo doći do istine i nauke. Čemu težak? Vadimo iz zemlje svaki za sebe potrebne plodove.

Napokon zašto treba da majka pruža djetetu hranu? Nek ju uzme sam.

Svećenik je tumač volje Božje i posrednik između nas i Boga, pun znanja i kreposti, pun žara i ljubavi širi istinu, prijeći bludnje, i nemoral.

Po primjeru Onoga, koji je prošao svijetom dobro čineći, on opršta, uči i lijeći.

Pobožna slika u međunarodnom uredu rada

Ko nije čuo za pokojnog Thomasa velikog socijalistu, bivšeg tajnika međunarodnog ureda rada u Ženevi. Kada mu je nedavno delegacija kršć. radnika poklonila uokvirenu sliku „Iesus nazaretski radnik“ kazao je: „Držim, da će ovu sliku više od svih drugih gledati ujutro kad budem dolazio u moj ured i uvečer kad budem izlazio iz njega. Ova slika prijateljsku pomoći i najbolju pouku pružeće mi svakog puta kada ju budem gledao“.

Lijepe li izjave! Hvalevrijedno je spomenuti da su naši stanovi puni sv. slika. Ali, to nije dosta. Sv. slike ne smiju biti u našoj sobi samo ukrasa radi. Nekoć je bio pobožni običaj u kršć. kućama, kad su sv. slike služile kao domaći oltari, pred kojima bi se molio pobožno sv. ruzarij i druge pobožnosti.

Zašto ne bi obnovili ovaj sv. stari običaj?

Zašto je papa bogat, a sv. Petar išao je bos

Sve što ima papa, to nema on lično već jedino ukoliko je poglavar kat. crkve i zamjenik Isusa Krista.

Očinstvo

Odmah iza imena Božjega, ono Očevo je najljepše. Otac se latinski vodi *pater*. Rimljani pozvali su domovinu *patriom*. Čovječanstvo da počasti svoje najznamenitije muževe, prozva ih: ocima domovine, ocima puka, patriarsima. Najistaknutiji i najzaslužniji crkveni pisci i branioci vjere nazvani su: crkvenim ocima. Svećenika, koji se odrekao tjelesnog očinstva, da bude slobodniji u radu za spas duša, narod časti imenom: *oca*. Vjernici zovu namjesnika Kristova na zemlji sv. *Ocem* ili papom, što znači isto. Dakle i ljudi i crkva se služe ovim imenom „otac“, da počaste što ima najljepšega i najboljega na svijetu. Kad su apostoli tražili od božanskog učitelja, da ih nauči moliti, njegova sveta usta su se otvorila da uči ljudi najljepšoj molitvi, i ta počinje rijećima „Oče naš, koji si na nebesima“. Bog Sin, naučio je nas nevoljnike ove

Novac, što mu ga šalje kat. svijet ne služi za nj osobno, već za uzdržavanje cijelog osoblja koje upravlja sv. Crkvom u Rimu ili na cijelom svijetu.

Ako papa ima nenadmašive Vatikanske dvore to mu je ljubav i zahvalnost njegove milijunske djece sa gradila.

Ako je sv. Petar bio veliki siromah, ne znači da nije imao imutka kojeg je dijelio siromasima.

Napokon, ako je sv. Petar bio siromah i išao bos, nije nikakvo čudo jer je oko sebe gledao samo milijune pogana, dok naš današnji sv. otac, njegov nasljednik ima pred sobom 356 milijuna kršćana, svoje duh. djece među kojima su toliki koji bi svoju sinovsku ljubav vlastitom krvlju potpisali.

Dakle, mi nećemo da ide naš dragi sv. Otac bos. Naša sinovska srca puna ljubavi i zahvalnosti to ne mogu dozvoliti i neće nikada.

Kako dobar katolik treba da ljubi domovinu

Neprestumno se govori i piše o rodoljublju. Rodoljublje znači za mnoge ljubav prama domovini. Polako s tom zbrkom. Također i domovinu treba ljubiti, ali dobar katolik treba da zna, kakva treba da bude ljubav prema domovini.

smrte doline, da dižemo gore k Bogu Ocu svoje srce, nazivajući ga slatkim imenom „oca“, da tako jače bude naše pouzdanje u času molitve.

Dragi katol. muževi! Kojim veseljem je vaše srce kucalo, kad Vam je za prvog puta vaša dobra i draga žena najavila: „Postao si ocem!“ Da, veliko je veselje i radost za čovjeka biti ocem, ali s tom radošću spojena je velika i sveta dužnost: dobroga djece. Sakramenat ženidbe daje vam zato posebne milosti i snage. Danas ćemo se nešto zabaviti ovom pitanjem očinstva t. j. kako treba vršiti ozbiljno ovu veoma odgovornu dužnost po kojoj će Vas stići sretna ili nesretna starost, a Vašu djeцу dobro ili zlo u životu i u vječnosti.

a) *Odgojite svoju djecu!* Muž i žena moraju se zajedno brinuti za svoju djecu. Roditelji se moraju kloniti svega, što bi moglo biti štetno za zdravlje njihove djece, čuvati se alkohola, strastli i raskalašenosti, jer

U jednom pastirskom pismu, kardinal Bertram, nadbiskup Breslavije, je protumačio što znači pravo rodoljublje.

To je pravo rodoljublje, kaže kardinal, i njegove su označke: Ljubav prema materinskom jeziku, ljubav i cđanost svom narodu, djedovskim običajima i zahvalnost Bogu za sva naslijedovana dobra. Sve ovo je pravo rodoljublje dokle vlada ona vjernost domovini, s kojom se spaja živi osjećaj zajedničke uzajamnosti i prama brači raznih jezika. Pravo je ako ne prede u samo obožavanje, nego obraća pogled i na molitve ostalih plemena i narodnosti: obraća pogled i prama drugim strankama: kada se prije svega spoznaje Boga, kao Stvoritelja i dječitelja svih prirodnih darova, duha, osjećaja, u svekolikoj raznoličnosti: kad se nasljeđuju otisci Božjih djela u razvijanju i napredovanju raznih plemena i narodnosti.

Pravo rodoljublje ima sjedinjujuću moć, naprotiv fanatičko rodoljublje je izvor uzajamnoga prezira i mržnje među narodima, a osim toga kida nadnaravne veze, koje trebaju da nas sve ujedine kao sinove jedne iste Crkve, kao braću u Kristu, kao baštinike i zaštitnike kršćanske države.

Pošaljite pretplatu!

njihove pogrješke i bolesti lako baštine i djeca njihova. Voćka ne pada daleko od stabla. „Kakav otac, takav sin, kakva majka, takva kći“, veli i naš narod.

Kao dobri i vjerni sinovi svete naše majke crkve, morate svoju djecu odgajati kršćanski t. j. voditi ih Kristu u strahu Božjem. Zato ćete svoju djecu odmah poslije rođenja dati krstiti i ne odgađati s time, da ih ne stavite u pogibelj, e nikad Božjeg lica ne ugledaju. Nemojte svoju malenu djecu kod kuće samu sebi prepušlati, pa još gore da to bude za vašeg zabavljanja po kazalištima i po kinama ili gdje mudrago. Mogu se prestrašiti, u vodu pasti, u vatru ili s prozora. Sjetite se, kako su sv. Josip i bl. dj. Marija bili zabrinuti, kad su na povratku kući izgabili maloga Isusa, i kako su ga žalosni tražili (L. II. 48.). Ne bi bilo pravo ni to, da muž ide vani u društvo, a ostavlja jednu ženu kod kuće samu da se ona bavi oko

Neka čujem kako govorиш, pa će ti reći ko si

Kakav jezik, takvo srce. Želite li da spoznate nečiju dušu? Slušajte nje-gove riječi, jer kako kaže sam Isus Krist, usta govore od punoće srca. Stoga dobar čovjek daje iz dobrote svog srca dobre riječi, a zao čovjek vadi iz pokvareug srca zle riječi. (Mat. XII.) Evo zašto reče Sokrat jednom mladiću: „Govori mladiću, da te spoznam“.

Jezik je ogledalo duše.

Kada se otvori posuda puna nečistoće, raširi se naokolo kužan miris. Tako i opako srce, čim se otvori, šalje kroz usta pokvarenost kojeg je puno, pa okalja i otruje one, koji s njim opće. Dok nasuprot iz posude koja sadržaje dragocjen miris, razlijeva se ugodan miris. Takav je jezik koji služi jednom čistom srcu, nevinoj duši.

Uzrok ekonomске krize

Zašto ova kriza? Koliki se ovako pitaju. Ova ekonomска kriza! Da, ali najprije je duhovna kriza, kriza Boga, kako je rekao Sveti Otac u svom božićnom govoru.

„Ne samo da su se iscrpila industrijska vrela, izvori društvenog dobrostanja, i uvjeti političke sigurnosti dr-

djece. Naučite svoje mališe zarana da tepaju sveta imena Isusa i Marije, da bacaju poljubac Isusu u sv. euharistiji. Kad postanu malo stariji, naučite ih i uvjerite ih da Bog sve vidi, i da taj dobri ali pravedni Bog teško kažnjava svaki smrtni grijeh, jer je grijeh veće i gore zlo od bolesti, i smrti; i da ujedno taj Bog nagrađuje poslušnost i dobra djela lijepim rajem. Oh, kako je lijepo i odgojno, kad jutrom i večerom roditelji mole zajedno sa svojom djecom; uvečer kad se mole za mrtve i pozdrav andeoski vrše otkritom glavom pa i vani, pokazujući javno da štuju Boga preko ljudskog obzira. Naučite ih još dok su maleni, da se preporučuju anđelu čuvaru, kad izlaze iz kuće. Pazite da slušaju nedjeljom i blagdane sv. misu, a po mogućnosti idite vi sami s njima i neka što češće primaju sv. sakramente, jer je euharistija koja odgaja i čuva čistoću, uništava zle sklonosti i jača ostale kreplosti. Neka se

žava. Ako dovedemo sadašnju oskuđicu na njezine prve početke, opazimo ponajviše krizu moderne savjesti, koja je u svom raspršenom i razdiijeljenom putu izgubila Boga. Sve zlo je tu. U unutrašnjosti srca većeg dijela ljudstva, Bog nije više sa svojim oživljavajućim dajhom: Narodi više ne priznavaju najvišu upravu, prve od svih ostalih društvenih čina, te stoga raspravljuju i odlučuju bez Njega koji je izvor svake ljudske vlasti. Odalečivši se od ovog izvora svake vlasti, ruše istinitu božansku osnovu koja drži prag zakonite vlasti, i narodi se uzneniraju ispraznim pitanjima“.

Evo pravog razloga krize. Ljudi hoće raditi bez Boga, a bez Boga se ne može ništa dobra uraditi.

Naši dopisi

NUNIC, 5. kolovora.

Euh. pokret sve više zahvata maha našim hrvatskim narodom. Dalečina puta i teška kriza ne dozvoljavaju svakome da prisustvuje velikim gradskim euh. kongresima. Toga radi požrtvovni dušobrižnik vlč. don Fran Ivanović u dogovoru s preč. prepozitom šib. kaptola don Ivana Ivanovića odlučio je da se održi jedan mali euharistični kongres u Nuniću. Odaziv je bio izvanredan. Do tri dana narod se je neprestano ispovijedao i krijevio

u Vašoj kući moli i sv. krunica, jer se nije čulo da je Marija ikoga ostavila koji se utekao pod njenu obranu i zamolio njezinu pomoć“.

Tobija je svojega sina u mladosti već učio, kako mora izbjegavati grijeh (Tob. I. 10.); i umituci lijepo ga je poučavao (Tob. IV.).

Tako ćete najbolje skrbiti za vremenitu i vječnu srću svoje djece. Pravom David kaže: „Ja sam bio mlađ i ostario, ipak nijesam nikada video, da je koji pravednik bio ostavljen, te su njegova dječa morala pro-sjačiti“ (Ps. XXXVI. 25.) — Molite za svoju dječu, izmolite im Božji blagoslov. Job je molio svakog dana za svoju dječu, da se možda ne bi bilo kako o Bogu ogriješio. (Job I. 8.) Tako je radila sv. Monika i njezin grješni sin Augustin koji je postao svetac; tako rade mnogi i mnogi katol. roditelji i to s velikim uspjehom.

Sv. Fran Selezki je rekao: „Roditelji moraju često govoriti sa svojom

presv. Ttjelom svoga Boga. Zadnjeg dana održana je služba božja pod vrednim nebom. Svečanost se je završila sa blagosovom. Među hiljadama ovo-godišnjih euharist. kongresa širom kat. svijeta možda je ovaj kongres po opsegu bio najmanji, ali sigurno ne po uspjehu i plodu. *Bukovčanac*

NOSITE

CIPELE

Jer Vam neće biti nezahvalne.

Snižene cijene svim cipelama!

Naročito ženskim i dječjim!

ŠIBENIK

SPLIT

Kralja Tomislava Marulićeva 7.

MILAN RELJA

Trgovina željeza svakovrsnog alata i uljenih boja.

— — —

djecicom o Bogu, a još češće s Bogom o svojoj djeti“.

Svijet se odalečio od Boga i od njegove zapovijedi; ne će da Isus prekorači prag crkve i savjesti. Zakoni, škole, znanost, odgoj, obitelj, nastoje da budu bez njega, bez njegova imena, bez njegova plodonosnog upliva. Moderan svijet smatra Isusa za obična privatnika i ne će da se javno spominje njegovo ime, jer je to sramota. Od rimljana kao lopov već je bio osuđen na križ. Neki su čak zato, da se i danas progone i ubijaju oni, koji javno ispovijedaju vjeru u Isusa Boga i žive u njegovoj Crkvi, dok mnogi drugi dopuštaju, da Isus bude „jednak“ pred zakonom.

Iza dvadeset vijekova, otkada nam je Spasitelj dao svoje sveto evanđelje i osnovao svoju crkvu, kao put za vječni spas i zakonik, koji narode popravlja, i dok se sve po svijetu ruši, jedino, što ostaje u cijelini i neporušeno u vječnosti jest njegova riječ života i crkva njegova.

(Svršiće se.)

Iz katoličkoga Šibenika

SVETKOVINA GOSPE VRPOLJAČKE. Kazao je jedan veliki pjesnik da su vjera i ljubav krila za velika djela. I zbilja je tako. Vrhpolje to potvrđuje. Ljubav štovatelja Marijinih kano da je zaboravila na tešku novčanu križu, na nesnosnu vrućinu i na dalečinu puta. Povećani broj hodočasnika koji su počeli dolaziti već od noći u nedjelju pa do kasne večeri u ponedjeljak svakoga je začudio. Treba da se spomene da su Segečani svake godine prvi hodočasnici koji cijeli put prevale pješice i to bosonogi. Na Veliku Gospu od 2.30 sati do 10 s. redale su se sv. mise. U 10 s. započele su lekcije i velika sv. misa s blagoslovom. Preko prve sv. misa propovijedao je o. fr. Š. Jelinčić a na zadnjoj o. fr. G. Cvitanović. Preko svake misa dijelila se je sv. pričest. Tako je ovo godišnji broj sv. pričesti bio oko 1000. Upravo rekordan broj. Još je bilo nešto utješljivoga. Stotine i stotine vjernika koji nažalost vrlo rijetko posjećuju crkvu ovih su dana svakog zadržali svojim pokajničkim i skrušenim vladanjem. No, bilo je nešto žalosnoga. Mnoge gospode i gospodice iz grada naprsto nijesu računale na čednost naših seoskih djevojaka. Njihova gołotinja i nepristojna odjeća bila je sablazan za mnogo čistu dušu. Izgledalo je kao da su došle na kakvo mješovito kupalište a ne svetište najčednije Majke i Djevice. Hoće li do godine tako? U pozitivnom slučaju lijepo im se zahvaljujemo i zaklinjemo ih da naprsto ne dodu!

SVEČANOST U CRKVI SV. LOVRE. U crkvi sv. Lovre nalazi se krasan kip Srca Isusova. Već je 30 godina otkako se časti Presv. Srce. Svake se godine obavlja pobožnost prvih petaka, lipanska pobožnost, a u zadnjoj lipanskoj nedjelji razvije se divna procesija u čast Presv. Srca. Na vruću molbu i pomoć vjernika priredili su oci franjevcu u nedjelju 7. t. mj. lijepu svečanost. Ujutro 10.30 sati bila je pjevana sv. Misa preko koje je veoma skladno pjevao „Zbor Gospe od Milosti“. Poslije podne u 5.30 sati održan je blagoslov s Presvetim, a iza toga otkrivanje kipa Presv. Srca koji je premješten na glavni i najljepši oltar. Nakon toga je mnog. o. Topić

održao lijepi govor u kojem je istakao svrhu i povod stavljanja kipa Srca Isusova na glavni oltar. Prije svog odlaska toplo preporuča vjernicima da da i dalje nastave tu lijepu pobožnost, jer je ona sigurni put u sretnu vječnost. Na koncu se ispjevalo „Tebe Boga hvalimo“ i svečanost je bila svršena. Ovom se prigodom iskreno zahvaljujemo mnogobrojnom radu mnog. o. Topića a njegovom naslijedniku — novom gvardijanu mnog. o. fr. Gabrijelom Cvitanoviću želimo svaki Božji blagoslov u vinogradu Gospodnjem.

AKADEMIJA U POČAST MLAĐOMISNIKA. 31. VII. ov. god. prigodom mlade misa vlč. don Marijana Zjačića, č. s. Franjevke priediše Akademiju u počast mladomisnika u svojoj šk. dvorani sa djecom iz svog zavjeta. Program je izведен lijepo i skladno. Akademiji je prisustvovao veliki broj odličnog građanstva i svećenstva. Časne sestre i djeca od prisutnih bile su sa aplauzom pozdravljene. I uredništvo „Katolika“ čestita na uspjehu i želi da pojačanim silama nastave.

ZA NOVA BOJADISANA STAKLA U SJEMENIŠNOJ CRKVICI SV. MARTINA darovao je: gosp. Ante Zaninović Din 10. — Uprava Biskup. Sjemeništa harno zahvaljuje.

UTORSKA POBOŽNOST SV. ANTUNA PADOVANSKOGA u crkvi sv. Frane počinje svakog utorka u osam sati navečer.

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ - ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.

Specijalna izradba svijeća sa nakitim iz najbolje vrsti „pašarina“.

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR
ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvaja jedino
R. VLAHOV
SIBENIK

Katolici, širite „KATOLIK!“

ZADRUGA „HRV. RADIŠE“

za štednju, osiguranje i privredu s. o.

U ZAGREBU, Berislavićeva ul. broj 20

Prima uloške na knjižice i redovitu vezanu štednju od 10 dinara dalje koje ukamaće najpovoljnije. — Svaki član i prijatelj Hrvatskog Radiše stedi u Radišinoj Zadruzi.

Upisi na redovitu vezanu štednju vrše se svaki dan